

(Гардијан, 12.9.2011)

Позив који је Кемерон у Москви упутио Русији за „нов приступ заснован на сарадњи“ ([new approach based on co-operation](#)), показао је премијерову прагматичну страну. Али, Путин није Моамар Гадафи кога на основу хуманитарног принципа можеш отерати с власти, мада њих двојица имају и неке заједничке незгодне карактеристике. А ни Русија, која је стратешки, географски и енергетски џин није Либија, коју можеш насилно преобличити по западном укусу. Британији су неопходни послови. Због тога је Кемерон и изјавио да политика реторзије какаву је заговарала донедавна владала мора престати.

Али Путин, доминантни и доминирајући вођа Русије током претходне деценије, њен садашњи премијер и највероватније њен председник после следећих мартовских избора, неће захваљивати Кемерону на том његовом разумном приступу. Уместо тога, он ће га, највероватније, протумачити као “спуштање гађа” и признавање политичке и економске слабости. У том Кемероновом дрхтавом, једнодневном подухвату Путин ће наћи тријумфалну потврду за своју тактику чврсте руке коју је упражњавао још од оног лондонског убиства (из 2006. године) бившег шпијуна Александра Литвињенка ([Alexander Litvinenko](#)).

У Путиновим очима, Камеронова улога савременог корисног идиота може бити још и појачана његовим опрезним и индиректним помињањем заједничких интереса и брига око корупције, правних превара са којима се суочавају британски пословни људи, као и око људских права. У Путинленду, у коме се неспретно изиграва „демократија“, где је крађа део институција, где је слобода говора углавном илузорна, на целокупни концепт грађанских слобода се гледа као на нешто сумњиво и потенцијално субверзивно. Чак и само помињање тих тема од стране гостујућег државног вође који очигледно има друге, много хитније приоритете, значи да се оне могу још лакше занемарити и гурнути у ћошак.

Ово непромишљено де факто пружање легитимитета Путинизму – ако то заиста постане

Дејвид Камерон је користан идиот за Владимира Путина

Пише: Сајмон Тисдал

четвртак, 15 септембар 2011 09:13

резултат Кемероновог излета – било би изузетно несретно. То би било једва вредно оних 215 милиона фунти трговинских уговора и неких 500 британских радних места које Даунинг стрит мисли да ће тиме зарадити. Јер, афера Литвињенка представља само врх џиновског арктичког леденог брега. Његова целокупна подводна величина није у потпуности схваћена у Британији, нити у другим чланицама ЕУ. То се нарочито односи на Немачку која је заслепљена енергетском зависношћу и осталим нимало љупким манифестацијама „реалполитике“.

Па најзад, још на прошли Божић угушени су улични протести про-демократске опозиције, и водећи протагонисти, као Борис Њемцов похапшени ([Boris Nemtsov arrested](#)). Тај удар је уследио после повећавања овлашћења тајној полицији ФСБ, и Путиновог позива безбедносном апарату да „пендрецима разбија главе“ ако људи протестују без одобрења. У позадини тога се одвијало монтирано суђење бившем нафтном тајкуну Михаилу Ходорковском ([Mikhail Khodorkovsky](#)), Путиновом архи-опоненту, а уследила су и друга кршења права.

Није прошло много времена откако се Британија жалила на званично названу „огромну руску обавештајну операцију у Уједињеном Краљевству“, и када су обе земље узајамно протеривале дипломате супротне стране. Да ли Камерон сада сугерише да се тај шпијунски проблем, као и репутација Путиновог режима по питању људских права могу тек тако занемарити? Да ли је сада Путинова политика на муслиманском Кавказу, где је његово третирање чеченског сепаратизма изазвало нешто слично регионалном конфликту, предмет за ћутање Британији – или још и горе: за њену равнодушност? А шта рећи о непрекидном опстуркционизму Русије по питању Сирије, и о нуклеарној сарадњи Русије са Ираном? То је исувише да би се прогутало за љубав неколико тричавих, непоузданих трговинских уговорчића.

У сваком случају, Кемерон је ипак у свом говору у Москви поменуо неколико важних тачака: „У овом тренутку и Британија и Русија се суочавају са огромним изазовима да обезбедимо наша све старија становништва, да осигурамо одрживи економски раст и осигурамо наше земље од глобалне терористичке претње.... Оне земље које ће бити успешне у XXI веку, неће бити те које чучну, подигну увис мостове на својим тврђавама и не успеју да превазиђу своја неслагања са другима..... Заједно смо снажнији.“

Да, свакако, руски и британски народи су заједно снажнији – како је незаборавно показано и оним арктичким конвојима у II светском рату, који су снабдевали совјетске савезнике Британије. Али, британска влада се мора увек чувати да ни под којим

Дејвид Камерон је користан идиот за Владимира Путина

Пише: Сајмон Тисдал

четвртак, 15 септембар 2011 09:13

изговорима или условима не легне у кревет са Путиновом аутократијом. Русији је неопходна неизбежна коренита демократска реформа, исто тако као што је неопходна и арапском свету. Али, у суштини, све док Путина и његову дружину на власти одржавају такви прагматисти на кратким излетима [Кемерон] до реформе неће доћи.

Ако би ЕУ у целини заузела чврст и доследан став на подршци демократских принципа у Русији, Кремљ би можда и обратио пажњу на то, а можда би и Дмитриј Медведев, слаби, продемократски председник Русије, као и опозиционе групе ојачали своје положаје.

Али, општи тренд иде у другом смеру, у корист колаборационистичког приступа Немачке и Француске том питању. До данас, Британија је била мање-више усамљена у отпору Путинизму, а данас се и Кемерон нашао у истом строју.

Превод са енглеског: **Василије Клефтакис**